

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a-128/14

Judecătoria Rîșcani

Judecător: A.Ciobanu

DECIZIE

În numele Legii

19 noiembrie 2014

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componență sa:

Președintele ședinței

Gh.Scutelnic

Judecătorii

A.Revenco și E.Ababei

Grefiera

A.Macarenco

Cu participarea

Procurorilor

E.Bogdan și L.Pasat

Avocatului

V.Terr

A judecat în ședință publică apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Marcel Dumbravan împotriva sentinței Judecătoria Rîșcani din 12.08.2013 prin care -

G V , a.n. , originar din s., r-nul , locuitor al orașului , str., studii superioare, moldovean, cetățean al R.Moldova, anterior nejudecat.

A fost achitat pe art.324 alin.(2) lit.c) CP pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Instanța s-a expus asupra corpurilor delictive în prezenta cauză.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare în instanța de fond de la 06.02.2012 pînă la 12.08.2013 și în instanța de apel de la 03.09.2013 pînă la 17.12.2014.

Cercetînd apelul declarat, Colegiul penal,

a constatat:

Prin sentința pronunțată instanța de fond a reținut, că **G V** este învinuit în aceea că el, activînd în funcția de , fiind numit în această funcție în baza ordinului nr.376-p din 27.12.2010 al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare al R.Moldova, prin urmare în conformitate cu prevederile art.123 CP fiind persoană cu funcție de răspundere, abilitată cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, a săvîrșit infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

Astfel, activînd în funcția sus nominalizată, din interes material, începînd cu luna decembrie 2011, sub pretextul achitării datoriilor pentru studiile petrecute de către eleva **R I** în bază de contract în cadrul instituției de învățămînt pe care o gestionează, prin extorcare a pretins de la tatăl acesteia **R V G** bani ce nu i se cuvin în sumă de 5000 lei pentru faptul restituirii actelor de studii pe numele elevei **R I V** necesare pentru transferul acesteia la studii în cadrul din or.R, acțiuni ce țin nemijlocit de obligațiunile sale de serviciu, bani care la 04.01.2012 în jurul orelor 17:05 min. au fost transmiși de **R V** la indicația lui **G V** în biroul de serviciu al acestuia, amplasat în incinta Colegiului Agroindustrial Rîșcani, din or.R, str.T, profesoarei din cadrul Colegiului nominalizat **R S**, fiind destinați personal pentru **G V A**, după care fapt i-a eliberat lui **R V G** certificatul de studii gimnaziale seria și certificatul academic nr. pe numele lui **R I**, acte care conform Cărții de eliberare a documentelor pe Colegiu Agroindustrial Rîșcani figurau deja ca eliberate la data de 07.11.2011 sub semnătura elevei **R I**, fiind reținut în flagrant delict de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției al R.Moldova.

Astfel, **G V** este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) CP și anume de faptul comiterii coruperii pasive, cu următoarele semne calificative: făpta persoanei cu funcție de răspundere care pretinde și primește bani ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unor acțiuni ce țin de obligațiunile sale de serviciu, acțiuni comise cu extorcarea de bani.

Sentința adoptată de instanța de fond a fost atacată cu apel de către procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Marcel Dumbrăvan, motivul invocat fiind ilegalitatea sentinței. Apelantul consideră că, instanța de fond în mod eronat a neglijat valoarea

probată a probelor examinate în cadrul ședinței de judecată prezentate de către acuzare, fiind totodată dusă în eroare de declarațiile inculpatului care nu și-a recunoscut vina și care poartă un caracter de apărare, scopul primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală. De asemenea, se invocă faptul, că prima instanță în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor cercetate în ședință: declarațiile martorilor, corpurilor delictive, inclusiv a altor probe. Solicită admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care V.G să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) CP, și să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat pe un termen de 3 ani.

În ședința instanței de apel procurorul participant a susținut apelul declarat pe motivele invocate în el.

Inculpatul V.G și avocatul V.Terr, care l-a asistat în ședința instanței de apel, au solicitat respingerea apelului cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

Verificând argumentele în apelul înaintat, ascultând participanții, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră apelul declarat ca nefondat și necesar a-l respinge, menținând fără modificări sentința pronunțată de instanța de fond.

Soluția colegiului se întemeiază pe prevederile art.414 alin.(1) și alin.(2) CPP potrivit cărora, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, dispunând de dreptul procesual de a le da o nouă apreciere.

Potrivit art.415 alin.(2)¹) CPP – Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o sentință de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În respectarea acestor prevederi procedurale Colegiul Penal, a admis demersul părții acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a martorilor V.V, I.R, E.R, V.B, V.R, inculpatului V.G și prezentarea bazei probante scrise care părțile au considerat-o pertinentă, concludentă și utilă pentru justa soluționare a cauzei.

După îndeplinirea respectivelor prevederi legale, Colegiul penal consideră, că instanța de fond dispunând achitarea inculpatului G V A de sub învinuirea formulată pe art.324 alin.(2) lit.c) CP pe motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant care cert dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Conform prevederilor art.389 alin.(1) CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în cazul, în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art.52 CP se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Instanța de fond corect a constatat lipsa elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) CP și anume – latura obiectivă a infracțiunii care constă în fapta persoanei cu funcție de răspundere, care, în condițiile enumerate în dispozițiile articolului respectiv, pretinde ori primește bani, bunuri sau alte foloase ce nu i se cuvin, avantaje patrimoniale ori nepatrimoniale, privilegii, servicii fie le acceptă, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei (unor) acțiuni din sfera atribuțiilor de serviciu ale acesteia ori contrar acestora.

Norma legală expusă indică cu certitudine la faptul, că banii pretinși și primiți să fie destinați corupătorului, ca în interesul acestuia să fie transmise bunurile sau alte foloase ce nu i se cuvin, avantaje patrimoniale ori nepatrimoniale, privilegii, servicii și să fie acceptate de ultimul.

Argumentele invocate în apelul procurorului, privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) CP, sînt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul menționează faptul, că probele prezente pe dosar, cercetate atât în instanța de fond, cât și cea de apel demonstrează faptul că inculpatul V.G a cerut bani în sumă de 5000 lei de la V.R pentru a acoperi cheltuielile instituției de învățămînt pe care o conduce, efectuate în legătură cu studiile elevei I.R, care urmau să fie achitați în caseria colegiului, dar nicidecum nu se dovedește faptul pretinderii și primirii de către V.G a banilor de la V.R, în interes și folos personal, pentru a elibera acestuia documentele fiicei sale R I.

Astfel, prima instanță just a concluzionat, că din circumstanțele cauzei și probele administrate pe dosar rezultă că probatoriul prezent nu este suficient în condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute la art.385 CPP.

Instanța de apel constată, că aceste prevederi legale în prezenta cauză au fost respectate, fapt ce demonstrează, că procesul penal de achitare a inculpatului V.G a fost unul echitabil în sensul art.6 CEDO coraportat la prevederile art.8 al.(3) CPP ce stabilește, că

concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Întreg ansamblul probelor care au fost prezentate și cercetate în instanța de fond și cea de apel, confirmă doar faptul că acțiunile lui V.G nu cad sub incidența legii penale incriminate lui, acțiunile lui puteau sta la baza acuzării inculpatului în baza altei componente de infracțiune ca abuz de serviciu sau depășirea atribuțiilor de serviciu.

Conform art.8 CPP „(1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

(3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.”

Instanța de fond întemeiat și legal a constatat în sentința pronunțată, că acțiunile lui V.G nu cad sub incidența infracțiunii incriminate. Acest fapt este demonstrat și prin declarațiile martorilor E.R, V.V, L.S, L.G și V.B date atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, prin care se confirmă că suma solicitată de la I.R de către V.G reprezenta suma cheltuielilor suportate de către stat pentru instruirea studentului și nicidecum nu era pretinsă pentru interesele personale a inculpatului. În confirmarea concluziei sus indicate, Colegiul reține și înregistrarea audio din data de 03.01.2012 privind comunicarea avută loc între R V și G V (f.d.154-156 vol.I) audiată în instanța de apel, prin care s-a demonstrat că banii ceruți de inculpat de la V.R nu erau solicitați pentru sine personal, ci ca achitarea cheltuielilor de învățămînt suportate de instituția de învățămînt pe care o conduce, în privința elevei R I. Mai mult ca atât, în materialele dosarului este anexată recpisa semnată de către V.R, în care este indicat că a achitat taxa pentru studii în sumă de 5000 lei (f.d.205 vol.I).

Din cele expuse, ținînd cont de art.113 CP, noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, instanța de judecată corect a pronunțat sentința de achitare pe motivul lipsei în acțiunile inculpatului V.G a elementelor infracțiunii incriminate, urmînd a fi respins apelul declarat ca nefondat.

Conducîndu-se de art. 415 alin.(1), pct.1) lit.c), 417-418, CPP al R.Moldova, Colegiul penal,-

d e c i d e:

Apelul procurorului în Serviciul Nord al procuraturii Anticorupție Marcel Dumbrăvan declarat împotriva sentinței judecătorecii Rîșcani din 12.08.2013 în cauza lui **G V** se respinge ca nefondat cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia e susceptibilă pentru executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 (treizeci) de zile de la pronunțare.

Adoptată și pronunțată public la 19.11.2014.

Decizia motivată a fost pronunțată și înmînată părților la 17.12.2014.

Președintele de ședință:

Judecătorii :